

af Kravenes Nedsættelse, saaledes i Beregningen ved almindelige Landkredse. Fremdeles er man gaaet ud fra, at med Statspolitiets Forøgelse vilde en Forøgelse af den stedlige Politistyrke udover dens nuværende Størrelse kunne undgaas, og at snarere en Nedsættelse af den paa nogle Steder nu stedfindende Overskudsstyrke vilde kunne opnaas. Til en grundet Nedsættelse af saadan Overskudsstyrke vilde det ikke blive vanskeligt at faa den fornødne ministerielle Godkendelse. I Henhold hertil er Ændringsforslaget Nr. 2 affattet. Herved er endnu kun at bemærke, at Ændringsforslagets Beregningsregler undgaa det unaturlige Spring i Politistyrkens Størrelse, som Lovforslagets Beregningsregler efter Omstændighederne kunde medføre.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 1 gaar kun ud paa en Flytning af Bestemmelsen, se Ændringsforslag Nr. 23.

Til § 2 er der stillet dels nogle formelle Ændringsforslag af hele Udvalget (Nr. 4 a og b), dels nogle Ændringsforslag af et *Mindretal* (Johnsen, Piper og Tolderlund) (Nr. 5 og 6).

Flertallet har ikke kunnet slutte sig til disse Ændringsforslag, der i nogen Grad ville bevare det stedlige Politis den hidtilværende kommunale Karakter, hvilken Lovforslaget og Udvalgets Flertal ønske at bevare.

Ændringsforslagene til §§ 3 og 4 (Nr. 7 og 8) have kun formel Betydning.

I et til Rigsdagen i forrige Samling indgivet Andragende har „Dansk Politiforening“ udtalt Ønsket om en ret betydelig Forhøjelse af de i Lovforslagets § 5 for Politibetjente foreslaaede Lønninger. Andragendet er herved formentlig gaaet ud fra, at den hidtilværende Adgang til Sportler og lignende Ekstraindtægter fremtidig vilde bortfalde. Det er nu ogsaa saa, at visse Sportler vilde bortfalde som Følge af Lovens om Rettens Pleje, og at det samme kan blive Tilfældet med Hensyn til Gratialer af Politikasserne, hvis disse Kasser ophæves ved Lov. Men det ses af Justits-

ministeriets Skrivelse til Udvalget af 20. November f. A. (se Bilag II), at det ikke er Lovforslagets Forudsætning, at alle Sportler nødvendigvis skulle bortfalde, naar Forslagets Lønsatser blive til Lov, omend disses Størrelse i større eller mindre Grad vil formindskes. Selv med Bibeholdelse af nogle Sportler maa det dog erkendes, at Lovforslagets Lønsatser ere for knappe, navnlig naar de skulle gælde som almindelig Regel. De Oplysninger, Udvalget har modtaget angaaende Polititjenestemændenes nuværende Lønningsforhold i de forskellige Kredse, frembyde imidlertid en stor Uensartethed mellem de forskellige Steder, ikke blot i Forholdet mellem den faste Løn og Sportlerne, men ogsaa i det samlede Lønningsresultat. Dette sidste har en nærliggende Forklaring deri, at Kravene til Tjenestemændene paa visse Steder, saaledes i de større Købstæder, gaa langt videre end paa andre, hvorfor ogsaa Tjenestemandens Vederlag paa hine Steder bør være større end paa disse. Skal der tages retfærdigt Hensyn til de stedlige Forholds Forskelighed, maa Fastsættelsen af en ensartet, for alle Tilfælde gældende Lønningsats undgaas. Udvalget foreslaar derfor en Ordning i Lighed med den, som er truffen med Hensyn til Folkeskolens Lærere, hvorved der gives Valg mellem forskellige Skalaer for Lønningerne, se Ændringsforslag Nr. 9—11. Den laveste Begyndelseløn for Politibetjente er den i Lovforslaget foreslaaede, den højeste Begyndelseløn er sat lig med den nu for de københavnske Politibetjente gældende. Valget træffes efter Indstilling af vedkommende kommunale Raad af Justitsministeren. Det kommunale Raad vil for at faa sin Indstilling fulgt naturligt maatte gøre Rede for Grunden til Valget og derunder ogsaa, hvilken Ordning Raadet har forudsat med Hensyn til Sportler og andre ikke af sig selv bortfaldende Ekstraindtægter, idet man heller ikke har anset det for rigtigt at binde Kommunerne til en ensartet Regel i saa Henseende. En tilsvarende Ordning har man dernæst